

SEVR'DEN VAZGEÇTİLER Mİ?

İSKENDER
ÖKSÜZ

Sevr'den vazgeçtiler mi?

İskender Öksüz

Stanford Shaw'un, 2434 sayfalık *İmparatorluk'tan Cumhuriyete* eseri, aradan geçen çeyrek asra rağmen hâlâ Türkçeye çevrilmedi. Ortada bir ayıp var ama kimin ayıbı? İngilizcesini Cumhuriyet'in 75. yılı diye Türk Tarih Kurumu basmış. Benim bildiğim, millî mücadelenin en ayrıntılı ve en çok kaynağa dayanan tarihi bu. Yalnız bizim arşivler değil, bütün ilgili ülke arşivlerinden yararlanılmış. Zaten alt başlığı, *1918- 1923 Dokümanter İnceleme*. Bazı okuyucularım, Sakarya'nın 100. yılında bu eserden alıntı yaptığımı hatırlayacaktır.

Bu yazımın maksadı tarih değil. Bu yazımın maksadı bugün.

Türkiye parçalanacak

Önce aşağıya, eserin ikinci cildinin hemen başında, giriş sayfası niteliğindeki parçanın çevirisini alayım:

Paris Barış Konferansı: Osmanlı İmparatorluğu'nu Parçalama Teşebbüsleri

1919 başında, Paris taşrasındaki Versailles Şatosu'nda başlaması programlanan Barış Konferansı, Düveli Muazzama'ya, Osmanlı İmparatorluğu'nu parçalayarak birbirlerine gizli anlaşmalarla vaat ettikleri geniş bölgeleri elde etme yolunda görülmemiş bir fırsat sunuyordu. Aynı konferans, geçen asırda ortaya çıkan çeşitli milliyetçi gruplara, cetlerinin mirası olduğunu iddia ettikleri fakat oralara, araya giren asırlar boyunca, başka halklar gelip yerleştiği için yıllarca süren şiddetli tahriklere rağmen elde edemedikleri toprakları ele geçirmek için ihtiyaç duydukları yabancı desteğini sağlayacaktı.

Konferansta Almanya ve Avusturya ile varılan barış mutabakatları, bu ülkeleri ekonomik ve siyasi kaosa sürükleyecek ve Nazilerin yükselişine yol açacak derecede sertti ama Osmanlıya yaptıklarını bunlar için akıllarından bile geçirmediler. Sıra, Osmanlının önlerinde diz çöktürdükleri imparatorluğuna geldiğinde ülkelerinin büyük kısmını koparıp almaya, sonra da yoğun Müslüman nüfus üzerinde Hristiyan egemenliği kurmaya hakları olduğunu düşündüler. Hristiyan Avrupa, Haçlı Seferlerinden beri Müslümanlar ve İslam'a karşı hem ırk hem din temelli önyargılar geliştirmişti ki yirminci asrın sonuna kadar Avrupa Ekonomik Topluğunun politikalarında da etkisini gösteren bu bağnazlık, barış konferansının kararlarında şiddetle ve belagatle ifade edildi. Bu kararların önündeki tek engel, farklı iddia sahiplerinin hayalî cetlerinin, geçmişin farklı devirlerinde aynı topraklar üzerinde egemen olduğunu savunmalarıydı. 1918-1919 sonbahar ve kışında Konferans hazırlıkları sürerken ilgili gruplar iddialarını Düveli Muazzama'nın liderlerine sunarken tezlerindeki çelişkiler belirgin hâle geliyordu. Güçlü ülkelerin liderleri, sonsuz hikmetleri ile harp sonrası dünyasında kimin nereye hükmedeceğini belirlemede kendilerini son makam konumuna oturttu fakat adalet değilbağnazlıkla karar verdikleri için, gerçekte yirminci asrın yargılanmamış baş harp suçluları makamına yerleştiler.

Kaç asırlık bağnazlık

Shaw, 20. asrın başını, yüzyılın sonuna getirivermiş: "...yirminci asrın sonuna kadar Avrupa Ekonomik Topluğunun politikalarında da etkisini gösteren bu önyargılar..." Onun yazdığı dönemin AET'si bugünün AB'si. Önyargı, bağnazlık diyor Shaw. Gerçekten AB, bizden başka hiçbir ortaktan istemediği şartlar istemiş, kulağımızla duyduğumuz "Önce ertele sonra unut." vecizeleri döktürmüş

ve sonunda Merkel'in deyimiyle, Türkiye'nin AB'ye çapa atması politikasına, dönülmüştü. Çapa atma? Bizim kurallarımıza uyacaksın ama söz ve oy hakkın yok. Hani Amerika'nın İngiltere isyanına sebep olan yapı: "Temsil edilmeden vergilendirilmek" gibi. Bizim kabahatimiz yok mu? Var , var olmasına da bizimki eş dost kayırmacılığı, hukuksuzluk gibi yerleşmiş alışkanlıklarımızın kabahatleri; önyargılarımızın veya bağnazlığımızın değil. Bunlar suç ama kendimize karşı suç.

Şimdi soru: AB ve ABD, bu ırka ve dine dayanan bağnazlığı bugün terk etmiş midir? Çeyrek asır önce yazan Shaw, hayır diyor; Türkiye'ye karşı AET politikalarında sürdürüyorlar.

Batı ehlileşti mi?

Bugün için ne diyorsunuz? Mesela AB ve ABD'nin Filistin'deki tutumu, Shaw'un ırk ve din esaslı bağnazlık iddiasını destekler mi yalanlar mı?

Ve asıl soru: Sizce Batı Sevr'den bütün bütün vazgeçti mi? Etrafınıza bir göz atın. Ben paranoidim herhâlde, bol bol Sevr düşüncesi görüyorum. Hayır, İstanbul işgal edilmiyor. Yunan ordusu İzmir'e çıkmıyor ama bir ideolojik alt yapı hazırlığı var. Düşünün: Fransa Fransızlarıdır, Almanya Almanların, İtalya İtalyanların, Amerika Amerikanların ama Türkiye Türklerin değildir. Fransız, Alman, İtalyan, Amerikan... Onlar millet; biz değiliz. Türk, bir milletin adı değil. Türk, Türkiye'de yaşayan çok sayıda etnik gruptan sadece biri... Aksini iddia etmek ırkçılıktır!

Lawrence'ın dediği gibi Türklerin ordularını yenmek değil, gönüllerini ve zihinlerini, "hearts and minds", ele geçirmek daha kolay. Başarılı da oluyorlar. Gönüller ve zihinler secde ederse millî egemenlik paylaşılır da el de değiştirir. Sonra buna isim buluruz: Anayasal vatandaşlık deriz, çözüm süreci deriz, BOP deriz... 2004'te yazısını ve haritasını BOP haritası diye sunduğumuz Yarbay Ralph Peters'in, o haritanın altındaki yazıda dediği gibi "Etnik temizlik etkili bir şeydir." deriz. Deriz de deriz...

Yazıyı yazdıktan sonra şehit haberleri geldi. Şehitlere Allah'tan rahmet Türk milletine baş sağlığı dilerim. Ege'ye Yunan'ı çıkarmıyorlar ama Irak, Suriye sınırına terörist çıkartıp silahlandırıyorlar. Aynı Düveli Muazzama.